

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 145 (4338)

Anykščiai

1981 m. gruodžio mėn. 10 d.

Kaina 2 kap.

Kiekvienam ariamos hektarui — po 12 tonų trašų

Tokį įsipareigojimą buvo prisiėmę Svėdasų kolūkiečiai, kai jų kreipimasis į visus rajono žemdirbius dėl organinių trąšų kaupimo ir racionalaus naudojimo buvo išspausdintas rajono laikraštyje šių metų pradžioje.

Neseniai, kai mes lankėmės šiame ūkyje, kolūkiečių pirmininko pavaduotojas Kazimieras Ropius papasakojo, jog duotąjį žodį kolūkiečiai baigia ištesėti. Šių metų bėgyje svėdasiečiai pavyko ne tik sukaupti gana gausius organinių trąšų išteklius, bet ir daugumą jų įterpti į dirvas. Iš rudens kolūkyje mėšlu patrešta 300 ha, jų tarpe 210 ha bulvėms ir 50 ha — runkeliams skirtų dirvų. Ypač pasižymėjo tręšimo darbų sparčia ir kokybe kolūkiečių mechanizatoriai Jonas Juozaponis, Albinas Mikšys, Petras Merkys, Balys Rimkus. Rudeniui baigiantis, kolūkiečių laukuose neliko nė vienos neiškratytos mėšlo rietuvės.

Ateinantį pavasarį kolūkyje numatyta tręšti mėšlu tik 30 ha bulvėms skirtų dirvų. Dabar į šį lauką vežamas mėšlas iš naujojo karvių komplekso. Buldozerininkas Vladas Juknevičius šį mėslą sustumdo į tvarkingas rietuves.

Visą kitą mėslą, kuris bus sukrautas į rietuves laukuose šią žiemą, svėdasiečiai numatę įterpti į dirvas ateinančią rudenį. Beveik visuose kolūkiečių tvartuose mėšlo šalinimas mechanizuotas. Transporteriai jis kraunamas į priekabas, o šias į laukus kasdien išgabena transporto priemonėmis net 9 mechanizatoriai. Laukuose išverstos iš priekabų trąšos į rietuves sustumdomos, pasitelkiant buldozerį.

Sutelktas Motinos didvyrės vardas

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo šių metų gruodžio 8 dienos įsaku Motinos didvyrės vardas suteiktas šešioms mūsų respublikos moterims. Joms, pagimdžiusioms ir išauginusioms dešimt ir daugiau vaikų, bus įteiktas „Motinos didvyrės“ ordinas.

Šį garbingą apdovanojimą pelniusiųjų tarpe yra ir mūsų rajono atstovė — kavarskietė Leokadija Ladauskienė.

„K. d.“ inf.

Svėdasų kolūkiečių žemdirbiai dalį durpių gauna iš Rokiskio rajono Minkūnų durpyno. Kai kur kitur teko girdėti nusiskundimus, jog šios durpės esančios prastos: permaišytos su žemėmis, pernelyg šlapios. Dėl to ir parsivežti jų tariai neapsimoka. Tuo tarpu svėdasiečiai rado būdą, kaip prastas durpes panaudoti organinių trąšų ištekliams gausinti. Jos išpilamos lauke, ir kolūkiečiai Valentas Sabalys perkasa krūvos pakraščius taip, kad viduryje susidarytų įdubimas, nelyginant platus lovis. Mechanizatoriai Bronius Giedraitis ir „lovis“ išpumpuoja cisterna atvežtas iš kiaulidės srutas. Po kurio laiko durpės su srutomis perpūva ir gaunamas vertingas kompostas. Šis trąšų ruošimo būdas svėdasiečių taikomas jau daugelį metų. Tą patį rezervą panaudojus kituose ūkiuose, galima būtų taip pat sukaupti daugiau trąšų kiekvienam ariamos žemės hektarui.

nukelta iš pusl.

TSRS
60-MEČIUI —

60 spartuoliško
darbo savalių!

5-oji savaitė:

Tarybinams energetikams

DARBŲ UŽGRŪDINTI

...Per pastarąjį dešimtmetį rajono įmonėse, ūkiuose ir anykštėnų buitėje elektros energijos sunaudojimas išaugo daugiau kaip 2 kartus: nuo 35 tūkstančių kilovatlų 1970 metais iki 75,8 tūkstančio 1980-aisiais. Tuo tarpu Anykščių elektros tinklų rajono kolektyvas, prižiūrintis elektros linijas, per tą laiką sumažėjo nuo 88 iki 79 žmonių. Tačiau su išaugusia darbų apimtimi negausus užgrūdintų vyrų būrys puikiai susidorojo. Padidinti elektros tinklų prižiūrėtojų darbo našumą padėjo gauta iš broliškųjų respublikų nauja technika. Be to, pastaraisiais metais pastatytos tvirtesnės geležbetoninės atramos, įrengti patvaresni izoliatoriai.

— Jei tokia vėtra, kaip ši rudeni, būtų pas mus praėjusi prieš dešimt metų, ji būtų mums nuvertusi apie du šimtus atramų — taip įvertino padėję Anykščių ETR viršininkas E. Semetuskis. — Gi šiemet nė vienos atramos vėjas neišvertė. Pasitaikė tik tokių atvejų, kad linijas užgriuvo vėtra, nulaūžti arba išrauti medžiai.

Ypač tvirčiai išsilaikė per vėtrą Anykščių zonos elektros linijos, kurias prižiūri

Realizuojant plačią įstatymų leidimo programą respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas pastarųjų metų priėmė svarbių teisės aktų.

Spalio 28 d. įsaku nustatyta baudžiamoji atsakomybė už neteisėtą atlyginimo iš piliečio gavimą už atliktus darbus, susijusius su gyventojų aptarnavimu. Baudžiamąjį kodeksą naujas straipsnis numato, kad atsakomybė už tai bus traukiami prekybos, viešojo maitinimo, buitės, komunalinio, medicinos, transporto arba kitų aptarnavimo sferų darbuotojai. Bausmė už šiuos teisėtvarkos pažeidimus —

pataisos darbai iki vienerių metų arba bausmė iki šimto rublių. Tiesioginiai reikalavimai darbuotojui, dirbančiam aptarnavimo sferoje, kad pilietis sumokėtų tam tikrą atlyginimą už atliktą darbą arba suteiktą konkrečią paslaugą, kurie įeina į to darbuotojo tarnybines pareigas, bet ir tyčinį sudarymą piliečiui tokių sąlygų, kada jis yra priverstas sumokėti neteisėtą atlyginimą, kad išvengtų žalos jo teisėtiems interesams.

Neteisėtą atlyginimą laikoma turinio pobūdžio nauda — pinigai, pramonės, maisto prekės ir pan. Baudžiamasis kodeksas taip pat papildytas nauju straipsniu, kuris nustato baudžiamąją atsakomybę už prekių pardavimą iš prekybos įmonių (organizacijų) arba iš viešojo maitinimo įmonių (organizacijų) sandėlių, bazių, pagalbinių patalpų arba prekių paslėpimą nuo pirkėjų, padarytus dėl savanaudiško arba kitokio asmeninio suinteresuotumo. Už tokią veiklą kalti asmenys baudžiami pataisos darbais iki vienerių metų, atimant arba neatimant teisę eiti tam tikras pareigas bei dirbti tam tikrą darbą prekybos ir viešojo maitinimo įmonėse (organizacijose), arba bausmė iki vieno šimto rublių.

Tuo pačiu neturi reikšmės, kada buvo gautas neteisėtas atlyginimas — iki arba po pagėdaus piliečiui veiksmo atlikimo.

Prievartavimu gauti neteisėtą atlyginimą laikomas ne

komunisto Mindaugo Juodicko vadovaujamos eksploatacinės brigados vyrai. Srovė, tekanti šiomis linijomis, suka variklius Anykščių miestinėse, Svėdasų, Debeikių ir Anykščių apylinkių ūkiuose, Tarpukinėje gyvulių ūkio įmonėje. Neveltui ši brigada per pirmąjį ir antrąjį šių metų ketvirčius Utenos elektros tinklų įmonių socialistiniame lenktyniavime buvo iškovojusi geriausios brigados vardą.

Kai dienos ramios, giedrios, meistras Algirdas Sližys, kiti patyrę elektromontieriai daug kilometrų nužingsniuoją, atidžiai apžiūrėdami kiekvieną atramą, kiekvieną oro liniją. Jie nedelsdami pašalina gedimus, kaip sakoma, pačioje užuomazgoje.

Drąsūs, ištvermingi žmonės prižiūri mūsų rajone elektros arterijas.

D. Binkys

Tie patys veiksmai, padaryti pakartotinai, bus baudžiami laisvės atėmimu iki trejų metų arba bausmė iki penkių šimtų rublių.

Lapkričio 11 d. įsaku Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas uždraudė Lietuvos TSR teritorijoje piliečiams auginti asmeninės nuosavybės teisėmis juodsėdabes bei šiaurines lapas, audines ir kitus mėsėdžius kailinius žvėrelius.

Nustatyta, kad piliečiai turi teisę laikydamiesi sanitarijų taisyklių, turėti kaip asmeninę nuosavybę (vienai šeimai) ne daugiau kaip penkias suaugusias nutrijas su prieaugliu.

Kailiniai žvėrečiai, kuriuos piliečiai laiko pažeidžiamą šio įsako reikalavimus ir nelikviduoti per mėnesį laiko, gautus atitinkamą įspėjimą, bus konfiskuojami administracine tvarka.

(ELTA)

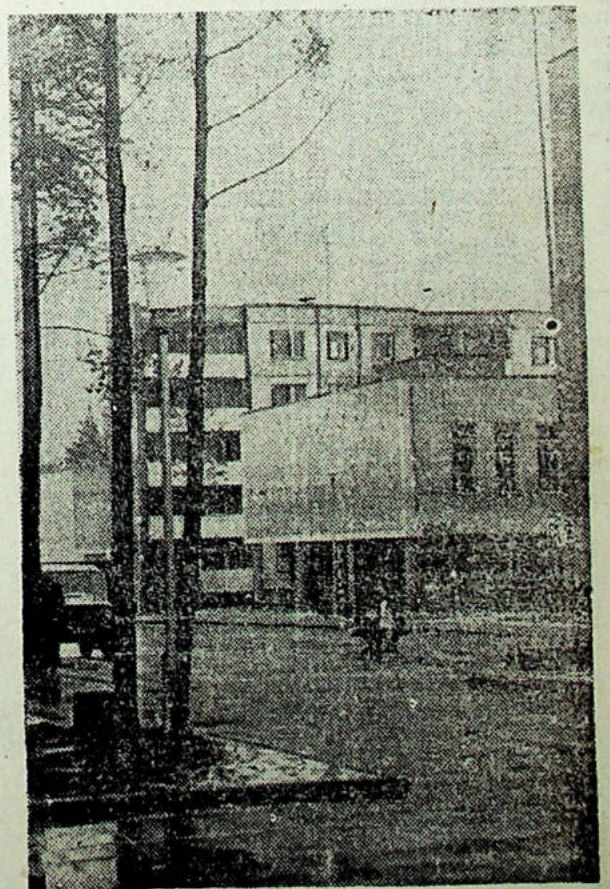
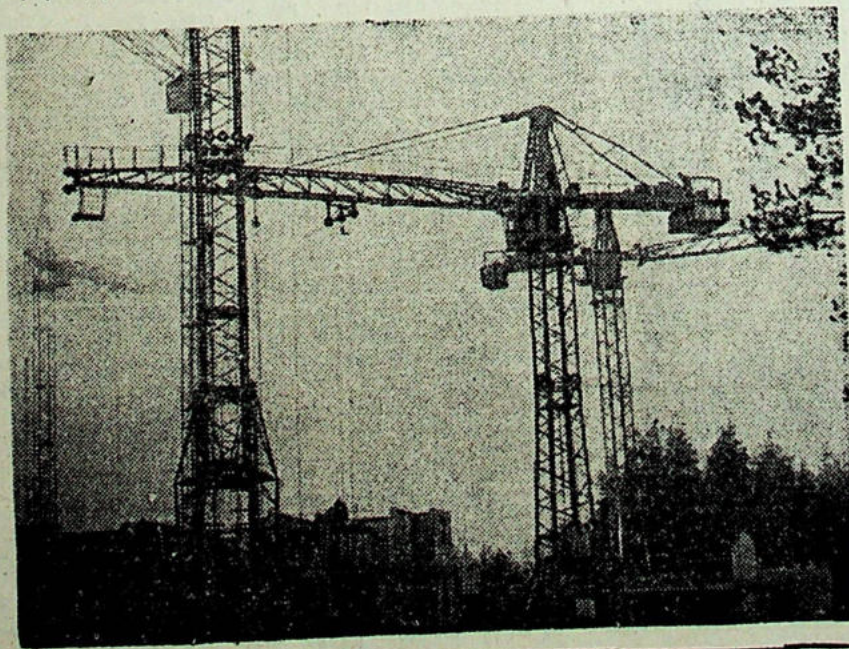
Energetikų miestas

Sniečkaus gyvenvietė — šio pavadinimo neradome prieš keletą metų išleistuose respublikos žemėlapiuose. Miestas gimė kartu su Ignalinos atominės elektrinės statyba. Vaziuojanti mišku ir staiga tarp pušų pradeda boluo-

ti originalios išvaizdos daugiaaukščiai.

Kasmet Sniečkuje prisideda po 30 tūkstančių ir daugiau kvadratinį metrų gyvenamojo ploto, šiemet atvėrė duris nauja muzikos mokykla, kino teatrų „Draugystė“, vaistinė, taupomoji kasa, paš-

tas. O virš išlankių pušų strėlėmis tebelinguoja statybinių kranų, kyla nauji gyvenamieji namai, šiuolaikiniai prekybos centrai... Elektrinės statytojų, būsimasis energetikų miestas ateityje pasipuoš naujais statiniais.

J. JUNEVIČIAUS nuotraukose: Sniečkaus gyvenvietės vaizdai.

Kiekvienam ariamos hektarui — po 12 tonų trąšų

Atkeltai iš „Išplauk“

Nemaža srutų yra susikau-
pę Svėdasų tarpukinėje gy-
vulininkystės įmonėje. Sie-
met jomis patrešti palyginti
nedideli kolūkio dirvų plote-
liai, jų tarpe apie 6 ha žemės,
kurioje pasėti žiemkenčiai.
Atleityje šiomis srutomis bus
patrešiami stambesni dirvų
masyvai.

Palyginus su ankstesniais
metais, tam tikra pažanga
pasiekta, naudojant organi-
nes trąšas ir „Už taiką“ kolū-
kyje. Šis kolūkis speciali-
siojai linių auginimui, to-
dėl kaupiamųjų laukai čia
nedideli. Į visas šias dirvas
šio ha plote mėšlas įterptas
rudenį. Be to, kolūkie-
iams talkinę rajono Žemės
ūkio chemijos susivienijimo
mechanizatoriai vasarą pa-

trešė mėšlu 20 ha lauko, ku-
riame dabar pasėti rugiai, o
1983 metais numatoma au-
ginti bulves. Šio susivieniji-
mo pagalba padeda žemdir-
biams racionaliau panaudoti
organines trąšas, sumažinti
pavasarinio mėšlavežio dar-
bų apimtį ir sparčiau atlikti
sėją. Pavasarį čia numato-
ma kratyti ir aparti mėšlą
tik kukurūzams skirtame lau-
ke.

Todėl didžiąją dalį mėš-
lo, kuris per žiemą bus su-
krautas į rietuves, ir „Už
taiką“ kolūkio žemdirbiai nu-
mato įterpti į dirvas atei-
nantį rudenį — jau 1983
metų derliui.

Iš penkių stambesnių šio
kolūkio tvartų mėšlas šali-
namas transporteriais ir kas-

dien vežamas į laukus. Iki
šių rietuvės buvo krauna-
mos daugiausia netoli tvar-
tų: kol nebuvo pašalę, ne-
lengva mechanizatoriams bu-
vo įvažiuoti į tolimesnius
laukus.

Net dešimtyje nedidelių
kolūkio tvartų iki šiol nėra
mėšlo šalinimo mechanizmų.
Visą šį nelengvą darbą kolū-
kiečiai turi atlikti ranko-
mis. Vien Varkujų sektoriu-
je, kaip papasakojo šio pa-
dalinio vadovas agronomas
Antanas Skardžius, kolūkie-
čiai visą žiemą užimti mėš-
lavežiu: mėšlas vežamas į
laukus paeiliui iš 7 tvarte-
lių. Mums lankantis, mecha-
nizatoriai Vladas Zvirblis ir
Romas Ilčiukas vežė į lau-

kus — mėšlą iš Janonų versl-
dės.

Tenka sutikti su kolūkio
specialistų mintimi, jog ne
visus senus tvartus įmano-
ma ir tikslinga rekonstruo-
ti. Tačiau būtina ieškoti išei-
ties, kaip palengvinti mėšla-
vežio darbus, pasitelkiant
buldozerius, krautuvus.

Rudens darganoms užsitę-
sus, iki šiol sąlygos mėšlo
vežimui į laukus nebuvo pa-
lankios. Tačiau įšalus dir-
voms, „Už taiką“ ir kitų
kolūkių žemdirbiams reikėtų
dar aktyviau įsijungti į or-
ganinių trąšų išvežimo dar-
bus, kad iki pavasario visas
mėšlas būtų tvarkingai su-
krautas į rietuves būsimuo-
se žiemkenčių bei kaupiamy-
jų kultūrų laukuose.

O. Simanavičienė,
K. Rainys
Elmininkų bandymų stoties
moksliniai bendradarbiai,
D. Binkys
„K. d.“ koresp.

GERBKIME DUONA

Svėdasų vidurinėje ino-
kykloje įvyko įdomi popietė
— aštuntų klasių moksleivių
susitikimas su žemdirbiu, pra-
smingai pavadintas
„Gerbkime duoną“. Į jį buvo
pakviesti keleto aštuntų kla-
sių moksleivių tėveliai, savo
nuoširdžiu darbu nusipelnę
apdovanojimų. Tai Vladas
Džiugelis, „Aušros“ kolūkio
sandininkas, Svėdasų kolū-
kio pirmininkas, LTSR
Aukščiausiosios Tarybos de-
putatas Vytautas Kovas,
Svėdasų kolūkio traktorininkas,
Garbės ženkle ordinin-
kas Balys Davidonis, Kupi-
škio rajono Adomynės kolū-
kio veterinarijos gydytojas
Donatas Sukys. Popietėje da-
lyvavo Svėdasų tarpukinio
kiaulių komplekso direktori-
us Danielius Pocius, Svė-
dasų vidurinės mokyklos di-
rektorius Antanas Bimba,
užkasinio darbo organizato-
rė Olga Pretkelienė.

apie pokario metus, kolūkių
kūrimąsi, kokiomis sunkiomis
sąlygomis teko dirbti pirmi-
siais kolūkinio gyvenimo
metais. Svėdasų kolūkio pir-
mininkas kalbėjo apie žemės
ūkio specialybes, kolūkiečių
darbo ir poilsio sąlygas, pa-
kvietė baigus aštuonias kla-
ses, stoti į žemės ūkio mo-
kyklas ir atvykti dirbti į kolū-
kį. Tarpukinio kiaulių
komplekso direktorius D. Po-
cius kalbėjo apie naujai iš-
augusį kompleksą, dirbančių-
jų darbo ir poilsio sąlygas,
kvietė apsilankyti komplekse,
o baigus specialias mokyklas,
atvykti dirbti.

Moksleivės įnešė kaimiš-
kos duonos kepalą, kurį pra-
riekė pirmininkas V. Kovas.
Po to visi vaišinosi. Buvo
surengta programėlė. Skam-
bėjo dainos, liejosi posinai
apie žemę, duoną, žmogų.
R. Kovaitė
Svėdasų vidurinės mokyklos
VIII klasės moksleivė

Naujos tradicijos kaime

Ar buvo kada su-
guzėjusi tokia
gausybė žmonių
prie Staškūniš-
kio tarybinio ūkyje An-
trujų Svirnų kaime esančio
aštuonbučio gyvenamojo na-
mo, kuriame gyvena ūkio
fermos vedėja Bronislava ir
augalų apsaugos agronomas
Jonas Kiguolis? Ar švietė
kada kiemas tokiu šventiniu
drabužiu margumu ir skam-
bėjo dainų ir melodijų ving-
rumu, kaip tą lapkričio die-
nį, kurį visam laikui liks
ryškiai prisiminimuose? Trigub-
a vienos šeimos šventė iš
visų kampelių subūrė krūvon-
ne tik gimines, bet ir kaimy-
nus, draugus, ūkio žemdir-
bius. Apie šimtą dvidešimt
svečių susirinko. Ar reikia
stebėtis — juk trejos vestu-
vės vienoje šeimoje. Ir ne
bet kokios: auksinės, sidab-
rinės ir jaunavedžių. Ilga
keliolikos lengvųjų automaši-
nų kolona vežė vestuvinę svi-
tą į Anykščius, įregistruoti
neeilinę santuoką.

Gražiai papuošta Anykščių
kultūros rūmų salė buvo
skirta brandumo ir jaunystės
šventei pažymėti.
...Aidint vestuviniam mar-
šui, tautinių juostų taku į
salę pirmieji įžengia auksin-
ių vestuvių jubililai — 80
metų amžiaus baltutėliai,
lyg pavasario leva plaukais
nuotaka, savo skambiu bal-
su jaunystėje žavėjusi ne
vieną, Paulina Sirvelienė ir
83 metų jos vyras Jonas Sir-
velis, žinomas praeityje kai-

mo muzikantas ir miklus šo-
kėjas. Rimtis ir susikaupi-
mas ženklina jubiliatų vei-
dus, kaip ir tada, prieš 50
metų, kai nerami jaunystė
žiburiavo akyse, o mintys
buvo kupinos romantikos ir
šviesių vilčių.

Nelepinio gyvenimas šių
buvusių mažamečių valstie-
čių, visam laikui pasiryžu-
sių per pusę dalintis ir
džiaugsmą, ir skausmą. Dar-
niai tarpusavyje sutardami,
pačius gražiausius žmogiš-
kumo bruožus įskiepijo ir
vaikuose, kurių
ketvertą išleido
į gyvenimo ke-
lią darbščiais,
sąžiningais žmo-
nėmis, sulaukė
septyneto anūkų.

Lyg Sirvelių prasmingo
gyvenimo liudininkas į iškil-
mių salę žengia ir antroji
pora — sidabrinių vestuvių
jubililai — dukra Bronis-
lava ir jos vyras Jonas Ki-
guolis.

Kai Bronislava, spindu-
liuojančiomis iš laimės aki-
mis rengėsi įregistruoti san-
tuoką su savo išrinktuoju
Jonu, senieji Sirveliai jau
galėjo švęsti sidabrinių bend-
ro gyvenimo jubiliejų. Bet
taip jau lemta buvo, kad
iškilnėse nevirškavo armoni-
ka ir nebuvo įprastinės gau-
sios vestuvinės palydos. Ki-
guoliai savo laimės aušrą
sutiko ramiai, lyg estafetę
vienas kito savitarpio supra-
timą, pagarbą vienas kitam
ir darbštumą perimdami iš

tėvų. Džiugu buvo Sirve-
liams, kad dukra nepaklė-
dama sparnų skrydžiui palikti sa-
vąjį kraštą, kad iš Dzūkijos
kilusiam žentui Jonui Bro-
nislavos gimtinės laukai ta-
po tokie brangūs, kaip ir
jiems patiems.

Daug triūso įdėjo augalų
apsaugos agronomas, komu-
nistas Jonas Kiguolis, kad
Staškūniškio tarybinio ūkio
kiekvienas žemės hekta-
ras būtų dosnesnis. O
praeityje, vadovaudamas
ūkio pirminei partinei or-

akademiją, atvyko dirbti į
Anykščių melioracijos staty-
bos montavimo valdybą.
Dukra Milda, kuriai ši die-
na buvo itin jaudinanti ir
reikšminga, nes ji šiandien
su savo bendrakliais ir
moksleivių dienų draugu
Valdu Šiaučiu kuria nau-
ją šeimą, šiais metais baigė
Vilniaus valstybinį pedago-
ginį institutą ir nuo rugsėjo
pirmosios pradėjo dirbti ma-
tematikos mokytoja Alytuje.
Tik Asta dar po tėvų spar-
nu — vidurinės mokyklos
moksleivė.

Auksinių ir si-
dabrinių vestu-
vių palydoje pa-
gyvenę žmonės,
giminės, drau-
gai, brandumo sidabru pa-
ženklintais plaukais. Sirvelių
sūnūs: skaičiavimo mašinų
inžinierius Pranas, dirbantis
Sverdlovskė, Kazimieras, gy-
venantis čia pat, Kavarske...
Sirvelių svitoje piršliu daly-
vauja ir Klemensas Pakėnas
su žmona — jaunystės ves-
tuvių pabrolės, baltutėliais
lyg gulbė nuotakos rūbis
einančią Mildą su Valdu ly-
di veržlus jaunimas, taip
kaip kaimiškose vestuvėse
lydėjo prieš 50 metų jų se-
nelius. Pamerę ir pabrolai
— Mildos ir Valdo moks-
lo draugai.

Viskas jaudina šioje šven-
tėje: ir jaunavedžių jaunystė,
mokyklos suole gimusi
tyra meilė, tas nebylus, tik
suvokiamas tvirtas pasiryži-
mas gražiai kartu išgyventi
visas negandas, kasdieninius
rūpesčius, kaip juos išgyve-
no seneliai, tėvai. Negali bū-
ti abejingas, matydamas gra-
žų pergyvenimo amžiaus me-
dį, išaugintą, išmaitintą iš-
tikimybės, darbštumo, nesa-
vanaukiškumo šakny.

Zavėdamiesi to medžio
brandumu, savo pagarbą
anykštėnai išreiškė gražiais
sveikinimais ir linkėjimais.
— Gerbiame Paulina ir Jo-
nau, lygiai prieš 50 metų jūs
būdami jauni ir gražūs, pil-
ni jaunatviško ryžto, sukū-
rėte tvirtą Sirvelių šeimą.
Prasmingų darbų jūroje nu-
vilnijo jūsų gyvenimas...
Mes didžiuojamės jūsų bend-
ro šeimyninio gyvenimo nu-
eitu keliu ir jūsų šeimos lai-
me... Iš jūsų jaunimas moki-
osi gyventi, mylėti ir dirbti.
— Civilinės metrikacijos
skyriaus vedėja B. Slizienė
kreipiasi į jubilatus, linki
laimės ir ilgų gyvenimo me-
tų.

Iškilmingai skamba ir Ju-
biliejinio vestuvių akto žo-
džiai, skiriami sidabrinių
vestuvių jubiliatams.
Pagal tradicinį ritualą ju-
bilitai vėl sumaino aukso

žiedus, pasirašo „Jubiliejinį
vestuvių aktą, išgeria sim-
bolinę šampano taurę.

Staškūniškio tarybinio ūkio
pirminės partinės organizaci-
jos sekretorius J. Sereika
pasveikina jubilatus. Ūkio
direktorius J. Janišius ir
profesijos vietos komite-
to pirmininkas V. Leita auk-
sinių vestuvių jubiliatams
padovanoja menišką kuok-
kas, simbolizuojančias žmo-
nių tvirtumą, ištikimybę, pa-
stovumą, o sidabrines vestu-
ves švenčiančią šeimą perri-
ša tradicinėmis tautinėmis
juostomis.

Iškilmingai pagal tradici-
ją įregistruojama ir jaunave-
džių Mildos ir Valdo san-
tuoka.

Nuosirdžiausius sveikinimo
žodžius jubiliatams ir jau-
navedžiams paskiria LKP
Anykščių rajono komiteto
propagandos ir agitacijos
skyriaus vedėjas A. Sadau-
nikas, Staškūniškio tarybinio
ūkio direktorius J. Janišius,
Kavarsko apylinkės LDT
vykdomojo komiteto pirmi-
ninkė A. Bucilina ir kiti.
Silti žodžiai jungiasi į gra-
žią pynę, kurioje viskas tel-
pa: ir pagarba ištikimybei,
sidabro spalvai, išskeliami
gražiai, tauriausi jubiliatų

asmenybės bruožai ir nuošir-
diausi linkėjimai jaunave-
džių porai išsaugoti savo
laimę... Mačiau, ne kartą
jaudulus bėgo vestuvinių
veidais, džiaugsmo saulutės
ženklino akis, šypsenos puo-
šė lūpas ir vėl skaidri ašara
riedėjo skruostu... Laimės ir
džiaugsmo ašara. Raudoni
degantys gvazdikai iškilmių
dalyvių rankose dar labiau
paryškino šventinį džiaugsmą,
didžiulį ant austro rank-
šluosčio padėtas lietuviškos
duonos kepalas keliavo per
rankas, lyg simbolis, kad
kiekvienoje namuose ant
stalo niekuomet nestigti
duonos.

— Net negalėjau įsivaiz-
duoti, kad šitaip būsiu pa-
gerbtas, — susijaudinęs pri-
sipažino Jonas Sirvelis.

— Aš šiandien esu labai
laimingas. Ypač todėl, kad
mano vestuvės sutapo su tė-
vų ir senelių bendro gyve-
nimo jubiliejumi. — Ištarė
Milda Kiguolytė-Šiaučienė.
— Mano didžiausias no-
ras, kad ir mes santuokoje
taip gražiai gyventume
kaip jie.

Toliau vestuvių iškilnės
buvo tęsiamos Staškūniškio
tarybinio ūkio Antrujų Svir-
nų kultūros namuose.

R. Bražniecis

Bendras iškilmų vaizdas

Mokykime vaikus tvarkingumo

Mums — mokytojai, pedagogai, mums — visuomenės nariai — visada yra ir bus svarbūs vaikų ir jaunimo auklėjimo klausimai. Kokį dabartiniam darželinui, pirmaklasiui ar devintojai suformuosime požiūrį į darbą, į pareigą, kokias išugdysime moralines savybes, nuo to priklausys ir būsimoji karta, žmonės, kurie po metų, kitų įsijungs į gamybą, gyvens tarp mūsų, dirbs su mumis.

Kokį išugdome jauną žmogų?

Kartais mėgstama sakyti aplamai apie visus, kad dabar vaikai blogi, kad blogas jaunimas, nenori mokytis, nenori dirbti ir pan. Taip apibendrinančiai kalbėti apie visus negalima. Juk tokių yra viena, o ne dauguma. Kaip tik dauguma moksleivių, studentų visų tipų mokyklose mokosi gerai. Geras dirbantis jaunimas. Vidurinėse bendro lavinimo mokyklose nuolat dauginasi gerai ir labai gerai besimokančių. O mūsų — pedagogų, tėvų vienas pagrindinių tikslų ir yra — mokiniams noro mokytis skiepijimas, jų žinių kokybė. Iš čia išplaukia ir komunistinė pažūra į darbą. Daug dirbantis, gerai besimokantis vaikas, jaunuolis neturi laiko bastytis, užsiimti neageidautina veikla. Geros žinios reikalingos tiek slojant į aukštąsias mokyklas, tiek darbininkškai ar žemdirbio profesijai įsigyti.

Justinas Marcinkevičius gyvenimą apibūdina, kaip nesibaigiantį arimą, kaip šimtmečiais besikartojančią eiją:

Laiku pasėsi —
gražų derlių pjausi.
O pavėluosi —
klėtis bus tuščia.

Svarbu nepavėluoti auklėjime, nes perauklėti yra žymiai sunkiau. Kai mes kalbame apie auklėjimą, tai pirmiausia žvelgiame į tai, kokioje šeimoje auga vaikas, kuo jis gyvena. Juk beveik visada — tik tvirtoje, sutartinčioje ir darbščioje šeimoje išauga dori, darbštūs vaikai.

Anykščių rajono K. Staro kolūkinio karvių melžėja, Motina didvyrė Antanina Sasnauskienė augina 11 vaikų. Visi džiaugiasi jos vaikais, jų darbštumu, pareiškumu. Kiekvienas iš žino jam priklausančią darbą. Tvarka ir švara namuose, ko gali ir kiti pasimokyti. Juk abu tė-

vai sąžiningi, darbštūs kolūkiečiai, tvarkingi, gerai sutariantys šeimoje. Nuo mažens darbu auklėja ir savo vaikus.

Bet mus visada jaudina tie vaikai ar jaunuoliai, kurie nenori mokytis, piktnaudžiauja geromis gyvenimo sąlygomis, tyčiojasi iš kitų pastangų jiems padėti. Nors tokių ir vienetai, bet mes negalime jų palikti likimo valiai. Juk jie yra visuomenės nariai.

Mes dažnai sprendžiame, iš kur tos blogio šaknys? Iš kur kai kurių abejingumas pareigai — mokytis, netau-

šimoksta gerbti ir suprasti vienas kitą, kaip yra kalbama ir elgiama su jais — vaikais, ar nesielgs panašiai ateityje jie savo šeimose?

Stai, pavyzdžiui, šeimoje 4 mažamečiai vaikai. Tėvas girtuoklis, pats augęs netvarkingoje šeimoje. Bet ir motina nerūpestinga, netvarkinga ir pati nevengia stiklo. Ar supras vaikai tokiame gyvenime beprasmiškumą. Jiems visapusiškai padeda, juos remia moterų tarpyba, bet ar pajęs svetimi įskiepyti vaikams aukštos moralės normas, ką galėtų padaryti tėvai?

mo, darbo su šeimomis klausimai yra nenauji, bet nesi- baigiantys, neišsami, sukeliantys daug minčių ir problemų.

Ateinančiais mokslo metais kai kuriose mokyklose 9 ir 10 klasėse, po 17 val. į metus eksperimento būdu bus įvestas kursas „Seimynio gyvenimo etika ir psichologija“. Tai labai gerai. Manau, galėtų būti jis visoje mokyklose. Bet kurso auklėjamieji reikiniai priklauso nuo mokytojo, kuris dėstys. Juk specialistų tam paruoštų nėra. Daug kas priklausys nuo to, kaip mokytojas sugebės atskleisti klausimus, kokią ir iš kur parinks medžiagą. Ar mokiniai susimąstys ir samprotaus.

Dabar vaikų, jaunimo auklėjimo šeimos klausimais literatūros yra nemažai. Įdomi neseniai lietuvių kalba pasirodžiusi M. Ivanovo knygu- tė „Santuoka, šeima, vaikai“. Labai populiarius žurnalas „Tarybinė moteris“, leidinys tėvams „Seima“, „Tiesos“ laikraščio skyrius „Kolektyvas, šeima, buitis“ ir pan. Juose (kaip yra ir gyvenime) dažnesni teigiami atvejai. Bet vaikus labiau jaudina su tam tikrais komentarais pateikta medžiaga apie mūsų gyvenimo negeroves. Kas yra gera, atrodo natūralu, tik taip ir turi būti. Paaugliai, jaunuoliai privalo žinoti prie ko veda abejingumas, kaip yra bauginama už nusikaltimus.

Mokykloje vyko rajono vykdomojo komiteto Nepilnamečių reikalams komisijos posėdis, kur buvo svarstoma mergaitė, kuri blogai lankė mokyklą, valkatavo. Iš posėdžio — šį mergaitę buvo išvežta į spec. mokyklą. Kaip šis faktas paveikė mokinius, kiek buvo diskusijų, šnekų:

nukelti 4 pusl.

Pedagoginiai vaizdėliai

Akla meilė

I Nepilnamečių reikalų komisijos posėdį atvyko viena mama. Jau iš veido buvo galima išskaityti, jog karingai nusiteikusi.

— Nebuvo girtas mano sūnus. Aš žmonių klausinėju — visi patvirtino, kad jis nesivoliojo. Ar gali pasigirti trys nuo vieno butelio vyno? — keliskart tą patį kartojė moteris, norėdama savo tiesą įtikinti komisijos narius.

Be abejo, sūnus nesivoliojo, bet jį šį posėdį moteris buvo pakviesta todėl, kad jos nepilnamečių sūnų reido dalyviai rado geriantį svaiginamuosius gėrimus viešojoje vietoje.

Komisijos narių nuomone, tai susirūpinimą keliantis faktas. Bet mama toliau kategoriškai teigė:

— Aš žinau, ką reiškia girtuoklis, pakankamai prisijūriau į savo buvusį vyrą. O dabar gi trims vienas butelis vyno?.. Ką jis reiškia? Ar šita jau laikyti girtuokliavimu? — vieną po kito bėrė klausimus motina, neįstengdama suprasti nuosirdžių ir įtikinamų komisijos narių aiškinimų, jog nepilnamečių nevalia nė taurelės alkoholio ir kad nuo jos stotų į kaitaliojimą — motinos pareiga.

Ką gali žinoti, gal tai buvo pirmos išgertuvės pasaulio gyvenime. Gal?.. Bet

Kiekviena šeima nori, kad jų vaikas augtų sveikas, gerai išsivystęs, daug dėmesio skiria jo kultūringam elgesiui, ugdo grožio supratimą buityje, tačiau iš mažyliu vis dėlto pasigendame savarankiškumo, tvarkingumo. Makarenka yra pasakęs: „Koks bus žmogus, svarbiausia priklausys nuo to, kokį jį išauklėsime iki 5-rių jo gyvenimo metų. Jei jį iki penkerių metų kaip reikiant neįauklėsime, tai vėliau teks perauklėti“.

Jau nuo dviejų metų leistime vaikams savarankiškai praustis. Svarbu laiku suteikti jam šią galimybę, išmokyti jį nusiprausti su muilu rankas, parodyti, kur reikia daugiau patrinti. Kai mažylis nusiprausia, pagirkite jį. Po kurio laiko vaikas, atsikėlęs ryte arba pastebėjęs, kad dengiamas stalas, pats nubėgs prie praustuvo.

Nuo jaunų dienų reikia pratinti vaikus kirptis nagus ir šukuotis plaukus. Jeigu viską darysite reguliariai, tai vaikas reikalaus, kad juo rūpintųsi, o vėliau išmoks ir pats susitvarkyti. Reikia įtikinti vaiką, kad jo drabužiai turi būti švarūs. Jeigu tėvai tuojau pat nuvalo vaikui nosytę, nuplauna nešvarias rankas arba ištepęs drabužėlius pakeičia švairiais, tai jis pripraras prie švaros.

Jau mažyliu pratinkite padėti daiktus į vietą. Rosdamasis gulti, tegu sudeda

savo drabužėlius ant kėdės, prie lovelės. Suaugusiųjų pareiga — sekti, kad vaikas neįeity į kambarį, nenusivalęs kojų, nusivilkę viršutinius drabužius, apsirengęs ir apsiavęs neliptų ant lovos. Taip vaikas nuo trijų metų pripranta visada būti tvarkingas. Labai svarbu, kad viską, ko moko vaikas, darytų ir patys tėvai. Kitaip jokie pamokymai nebus naudos.

Vaikas turi turėti savo pakabą paltui, vietą batukams, lentynėlę kepurei, šalikui ir pirštinei, lentynėlę knygoms, kampelį žaisliukams. Reikia pratinti vaikus netgi trejų metų ir prie kasdienio kambario tvarkymo. Tada ir mokyklinio amžiaus vaikas mielai padės atlikti namų ruošą, sutvarkys savo užsiėmimų stalą, išsivalys savo drabužėlius, nusivalys avalynę.

Vaikas visada turi turėti savo vietą prie stalo, palatą, pagalvę, kėdę. Pratiname vaikus nešiuokšinti ant stalo, neteplioti staliesės, nemėtyti nieko ant grindų. Jeigu taip elgtis įprąs mažas, bus tvarkingas ir augdamas, ir suaugęs. Stai kodėl taip svarbu nuo pirmųjų gyvenimo metų skiepyti vaikams tvarkingumo įgūdžius.

Bronė Milaševičiūtė

Anykščių vaikų darželio
Nr. 2 auklėtoja

karykščių išgerlūvių šiandien vėl jai reikėjo „taisyti svetkatą“.

O komisijos nariai, kreipdamiesi į berniuką, vis klausinėjo: kodėl išmon-tavai svetimą dviratį, kodėl lindai į kaimynų rūšį, kodėl vogei pinigų, kodėl nebu- vai mokykloje?..

Vaikas tylė. Kietai sučiaup- tos lūpos byloja, jog nepa- vyks jo prakalbinti.

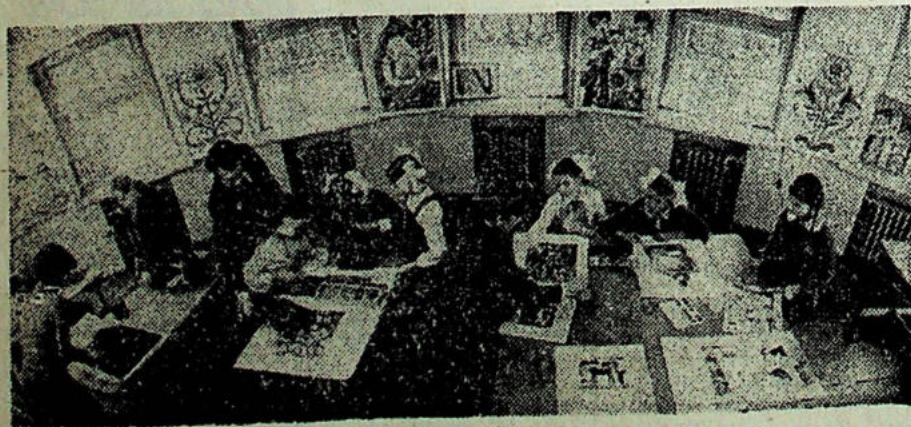
Pro atdarą langą vėjas iš- atvėso atneša linksną žai- džiančių vaikų juoką. Ar gir- di jį berniukas?.. Didelė, skaidri ašara išrieda ant skruostų ir nešluostoma nu- krinta ant žemės. Lieka dė- mės ant grindų...

Komisijos nariai nutaria patalpinti berniuką į specia- lią mokyklą, kad būtų glo- bojamas ir auklėjamas. Tė- vas su sūnumi išėina. O dė- mės lieka. Tamsi dėmė ber- niuko gyvenime, kurią pali- ko girtuokliai, visai nesirūpi- nantieji vienintelio savo vai- ko priežiūra, tėvai.

R. B.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

3 psl. 1981. XII, 10

Kuršėnų vaikų namų auklėtinė devintokė Erika Usačiovaitė, — tarptautinės vaikų piešinių parodos laureatė. Drauge su berniuku iš Indijos jai paskirtas pirmojo laipsnio diplomą už piešinį taikos tema. Diplomais taip pat apdovanoti šių vaikų namų auklėtiniai septintokai Jūratė Naraukaitė ir Arnoldas Floras.

Kuršėniečiai nebe pirmą kartą dalyvauja sąjunginėse ir tarptautinėse parodose. Pirmąjį apdovanojimą — TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos medali — jie pelnė dar 1958 metais. Meilę piešimui skelpija piešimo būrelio vadovas mokytojas Antanas Bukys, kurį matome nuotraukoje kartu su jauniaisiais vaikų namų dailės mėgėjais.

A. DILIO nuotr. (ELTA)

SVARBU NEPAVĖLUOTI

Atkeltais žingsniais

„Kaip bausi“, „Aš taip nedaryčiau“ ir pan. Ir vaikai turėtų daugiau jausti, kad už savo poelgius turi atsakyti patys!

Mes jau įpratome gyventi vis geriau. Turbūt dar labiau įprato mūsų vaikai. Kyla klausimas, ar ne per didelis mūsų dėmesys vaikams? Juk seniau valgyti pirmiausia buvo įpilama tėvui — duonos augintojui, šeimos maitintojui. Kai svečias į namus, vaikus varydavo ant krosnies. Gyvenimo rato nepaskusi atgal. Mes jokių būdų nenorėtume, kad mūsų vaikai taip augtų, kaip augo mūsų tėvai vaikystėje. Bet, kad teisingai vaikai suprastų patį humaniškiausią

pasaulį, plačiai pas mus vartojamą posakį: „Visa, kas geriausia — vaikams“. Ar ne per daug kartais vaikai ir jaunuoliai, nesiskaitydami su tėvų uždirbtais pinigais, įpranta reikalauti: kiti turi, o aš dar nei! Ir jaučiasi patys nelaimingiausi. Egoizmas — blogas palydovas. Ar ne pernelyg didelis ir suaugusių dėmesys ir pagarba daiktams?

Darbas — pats geriausias auklėtojas. Vyresniųjų klasių mokiniai noriai įsidarbina visai vasarai. Pageidautina būtų, kad jie ateitų padirbti į kolūkių fermas, mechanines dirbtuves, labiau pažintų ir pamiltų šį darbą. Ar netiksliau būtų ruošti darbo ir poilsio stovyklas tik tiems miesto vaikams, kurie niekur neįsidarbina ir žemės-

mių klasių mokiniams. Tegul 16-metis ir 17-metis pajunta tikrą darbo kainą. Kas tos 4 darbo valandos vasaros metu per dieną, kai taip reikalingos darbo rankos. O ką veiks likusį laiką? Nepaverskime darbo žaidimu! Ne visada tuo laiku, kai organizuojamos stovyklos, jiems tinkamo darbo yra. Ar verta kolūkiuose gyvenantiems vaikams darbu suteikti brigadą? Ar ne geriau, kad dirbtų prie tėvų fermose ir pan.

Prieš mus vaikas — pauglys-jaunuolis. Užaugęs mūsų akyse. Rugsėjis įveda į klasę pirmoką, pavasarį išleidi abiturientus. Ir taip kasmet. Formuojame jauno žmogaus pasaulėžiūrą, moralines savybes, pažiūrą į darbą. Ir mes — pedagogai, ir mes — tėvai, — visi atsakome ne tik už pamoką, ne tik už vaiko praleistą dieną, o ir už jį — augantį žmogų!

E. Vingrienė
Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotoja, rajoninės moterų tarybos pirmininkė

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS RAJONO OKIUOSE

1981 m. lapkričio 30 — gruodžio 7 d.

Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg			Okio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg		
		per parą	+ lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.				per parą	+ lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	
Jakšišio t. ūkis	142	3,9	+1,1		Elmininkų eksp. ūkis	95	7,0	-0,3	
Staškūniškio t. ūkis	137	5,3	+1,2		Andrioniškis	95	4,0	-0,4	
„Vienybė“	136	4,7	+1,1		„Gimtoji žemė“	94	4,7	-0,7	
K. Staro	130	4,1	+1,0		Cerniachovskio	94	3,1	-0,2	
Naujasodžio t. ūkis	122	3,3	+0,7		„Svyturys“	91	7,3	-0,8	
Levaniškis	118	5,3	+0,5		Surdegis	91	4,6	-0,6	
„Puntukas“	117	3,9	+0,5		Kurkliai	89	6,4	-0,9	
„Aukštakalnis“	109	3,7	+0,4		„Gintaras“	89	5,3	-0,6	
Raguvėlės t. ūkis	106	4,9	+0,3		„Atžalynas“	88	3,6	-0,5	
„Ateitis“	106	3,6	+0,2		M. Melnikaitės	86	2,9	-0,4	
Svėdasai	104	5,9	+0,2		„Aušra“	82	4,7	-1,0	
Sodininkystės t. ūkis	103	8,7	—		„Anykščių šilėlis“	81	5,6	-1,3	
Aknystų pagalb. ūkis	103	8,0	+0,9		Škiemionys	80	3,0	-0,9	
„Pirmyn į komunizmą“	102	6,4	-0,1						
„Nevėžis“	101	5,1	-0,2						
„Lenino keliu“	98	6,4	-0,2						
„Už taiką“	96	3,3	-0,1						
					RAJONE:	99	4,9	—	

Anykščių rajono
Informacinė skaičiavimo stotis

Knygos vakaras

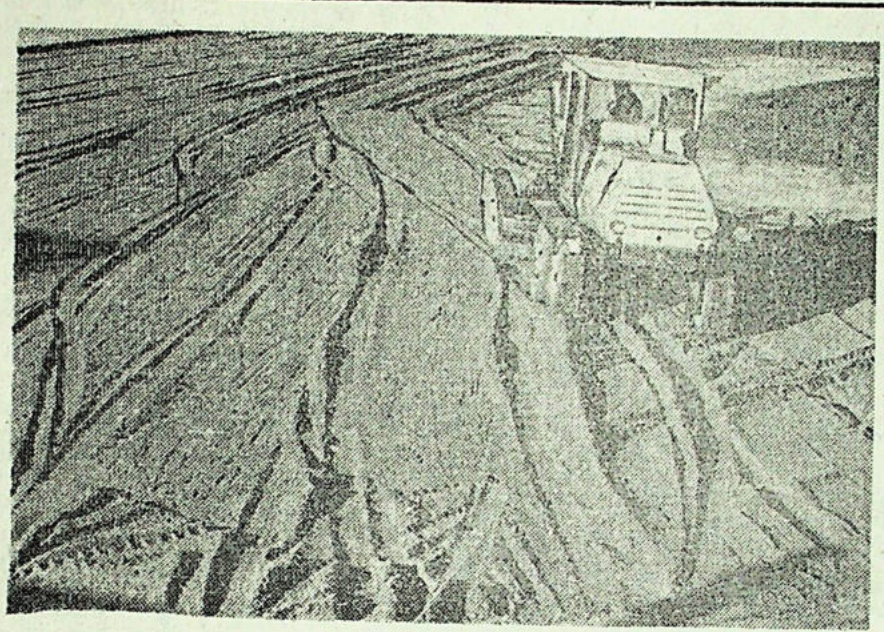
„Knyga, galbūt, sudėtingiausias iš visų stebuklų, žmonijos sukurtų savo kelyje į laimę ir ateities galybę“, — rašė M. Gorkis. Šiais žodžiais prasidėjo ilgai lauktas vakaras, skirtas tarybinės knygos savaitėi. Vakare „laikavo“ 4-7 klasių mokiniai, knygų mylėtojai. Margaspalvis jaunųjų aktorijų būrys ne tik parodė savo sugebėjimus vaidinti, bet priverė žiūrovus pasukti galvas, kad įspėtų, iš kokios knygos žie herojai. Gerai pasirodžiusieji artistai ir klasė, įspėjusi atliekamą vaidmenį, buvo vertinami. Scenoje matėme raganą žiežulą, linksną Buratimą, katiną Bazilijų ir laipę Alisą, norintį daug žinoti

Kodėlčiuką, herojus iš „Dėdės Tomo trobelės“, Tomą Sojerį.

Ziūrovams labai patiko 4a klasės mergaičių paruoštas vaidinimėlis iš V. Petkevičiaus knygos „Kodėlčiukas“. Pralinksmino 5a ir 5b klasių paruošta programa. Aidėjo plojimai pasirodžius 7a ir 7b klasėms. Ir kaip nepaliks vaidinimas, kai artistai elgiasi laisvai, nesijaudina, gerai žino savo rolę.

Aktiviausiais ir geriausiai skaitytojais buvo pripažinti 4a klasės mokiniai, antrą vietą užėmė 5-oji b, o trečiąją — 7b klasės.

R. Baublytė
Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos 7a klasės mokinė

Karjero rašlai.

J. JUNEVICIAUS nuotr.

Ryškinaime kino ir foto juostas

Įmonėse, ūkiuose, organizacijose dirba nemažai kino ir foto mėgėjų. Siandien dažnas kolektyvas, profsąjungų vietos komitetai turi įsigiję kino kameras, jamžina kino ir foto juostose savo kolektyvo šventes, reikšmingus įvykius. Tačiau kino ir foto mėgėjai turi daug sunkumų, kai reikia išryškinti juostas.

Tai padaryti visuomet padės neseniai Utenoje, J. Gruodžio gatvėje Nr. 85 Cheminio valymo fabrike įsikūrusi kino fotolaboratorija, kurioje už paslaugas bus galima atsilyginti grynais ir pavedimu per valstybinį banką.

Juostos priimamos antradieniais ir ketvirtadieniais darbo valandomis.

G. Repšienė
Utenos kino fotolaboratorijos vedėja

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių sviesto gamyklai reikalingas suvirintojas elektros ir dujomis. Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadro skyrių. Administracija

Anykščių statybinių medžiagų kombinatui reikalingi: Vikonių cechui — cecho mechanikas, buldozerio mašinistas, o taip pat įvairių profesijų darbininkai plytų gamybai. Kvarco cechui — šilumininkas, san technikas. Dėl darbo sąlygų kreiptis į kadro skyrių arba skambinti telefonu 5-19-72. Administracija

ALBERTUI MISKINIUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai sėdriai, reikiame nuoširdžią užuojautą.
SRV pirminė partinė organizacija

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkojame bendradarbiams, Troškūnų miesto moterų tarybos narėms, deputatams, vakarinės mokyklos darbuotojams, giminiams, kaimynams, visiems troškūniečiams, kurie užjautė ir padėjo palydėti į paskutinę kelionę brangiausią žmogų — mamytę. Nijolė ir Algirdas Jočiai

ANTANUI MINKAI
Reikiame nuoširdžią užuojautą dėl mylimos mamytės mirties.
Autokelių valdybos pirminė partinė organizacija

ALBERTUI MISKINIUI
Dėl mylimos sesers mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.
SRV inžinerijos technikos darbuotojai ir tarnautojai

STEPONUI AUKSTUOLIIUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai žmonai, reikiame nuoširdžią užuojautą.
„Vienybės“ kolūkio specialistai

Nuoširdžiai užjaučiame ANDRIŲ VALIAUGĄ, mirus mylimai motinai. Rajkoopsąjungos darbuotojai

Naujametinių puokščių paroda

Vis daugiau atsiranda žmonių, suprantančių, jog kertant eglutes Naujųjų metų šventei, daroma žala žaliajam rūbui. O medelius galima pakeisti šakomis, puokštėmis. Kaip jas reikėtų puošti, komponuoti, sužinoti gruodžio 12-13 dienomis apsilankę Anykščių kultūros rūmų foje surengtoje parodoje. Paroda veiks minėtomis dienomis nuo 11 iki 18 valandos. Sekmadienį, 19 val. 30 min. bus parodos uždarymas, aptartos gražiausios naujametinės puokštės, šakų kompozicijos. A. Rutėnas

UŽSIENYJE

◎ Bendrosios rinkos šalyse, kaip rodo paskelbti statistikos duomenys, dabar yra 9,7 milijono bedarbių. Tai sudaro 8,8 procento visų darbingų gyventojų.

◎ Brangstantis pragyvenimas JAV vis labiau nuvertina Amerikos darbininkų ir tarnautojų darbo užmokestį. JAV darbo ministerija pranešė, kad praėjusiais metais šalies darbo žmonių realios pajamos sumažėjo 3,6 procento.

◎ Danijos statybos pra-

monė apėmė ilgą krizę. Danijos informacijos agentūros Ritsaus biuro paskelbtais duomenimis rugsėjo mėnesį darbų apimtis šioje šakoje sumažėjo 40 procentų palyginti su tuo pačiu praėjusių metų mėnesiu.

◎ Daugiau kaip 870 tūkstančių japonų pasirašė peticiją vyriausybei, kurioje reikalaujama nedelsiant suteikti finansinę pagalbą šalies mokymo įstaigoms. Jie pasmerkė liberalų demokratų kabineto vykdomą asignavimų mažinimo socialiniams reikalams politiką, dėl kurios uždaryma daug mokyklų ir koledžių. (TASS-ELTA)

Šefai mūsų mokykloje

Sefuojančių įmonių atstovai — dažni svečiai mūsų Anykščių 2-ojoje vidurinėje mokykloje. Praėjusį šeštadienį čia apsilankė gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ vyr. buhalterė St. Rutkauskienė bei „Anykščių šilėlio“ kolūkio vyr. ekonomistas A. Mieželis.

St. Rutkauskienė, beje, kažkada baigus mūsų mokyklą, trumpai nušvilė stambiausios mūsų rajono pramonės įmonės nucią kelią nuo įkūrimo 1926 m. iki

mūsų dienų. Viešnia pasiūlė moksleiviams, baigus mokyklą, pasirinkti gamyklai reikalingas specialybes, pasiūlyti dirbti Anykščiuose.

Sefuojančio kolūkio atstovas pasidalijo mintimis apie žmogaus santykį su kolektyvu, sėkmingą profesijos pasirinkimą, pasakojo, kaip trūksta jaunų darbo rankų žemės ūkyje.

Svečių pasakojimus papildė moksleivių skaitomos eilės apie duoną ir darbą.

T. Kontrimavičius

TĖVŲ FAKULTETAS

Andrioniškio aštuonmetėje mokykloje įvyko tėvų fakulteto užsiėmimas. Susirinkę mokinių tėvai susidomėję klausėsi LKP Anykščių rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėjos A. Jakniūnienės įspūdžių apie moterų suvažiavimą, kuriame jai teko dalyvauti. Ji supažindino motinas su lengvatomis moterims-motinėms, kalbėjo apie vaikų auklėjimą.

Buvo aptarti pirmo tri-

mestro rezultatai. Mokykloje veikė tėvelių darbų paroda. Daug ir įvairių darbų pristatė R. Vilnionienė, J. Budreikienė, O. Butvydienė, A. Strolienė, J. Zukas ir kt.

Ir tėvai, ir vaikai susidomėję apžiūrėjo parodėlę ir paliko gerus atsiliepimus. Jie dėkingi mokyklos vadovybei už įdomiai rengiamus tėvų fakulteto užsiėmimus.

G. Budreikienė

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiško ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективные работы» («Коллективный труд») — орган Аникшчяйского районного комитета КП Литвы и Аникшчяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винциянас, г. Аникшчяй (на литовском языке)

Spausdinama fototipinė mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.264 Uzsak. Nr. 2021 Rinko Panevėžio spaustuves Anykščių skyrius. Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31. Indeksas 87262.